

mu je povedal, da je najdeno v pisarni, kamor pa si neznanec ni upal, ampak je hitro zginil. Na postaji so zavoj odprli in so našli v njem precej saharina. Papirnati ovoj je bil ves črn od premoga, kar je dokaz, da je bilo prepovedano blago skrito na tenderju za lokomotivo in ga je dobavitelj vrgel z vlaka na dogovorjeno mesto, kamor pa je prišel naročnik nekoliko prepozno.

Vlom v tabernakelj. V noči je bilo vlomljeno v župno cerkev Sv. Miklavža pri Ormožu. Vlomilec se je lotil tabernaklja, iz katerega je ukradel krasno monštranco in ciborij, ki je bil nov za lansko birmo. Sv. hostije je hudoba raztresel po oltarju. Ciborij je lopov odložil na pokopališču, z monštranco pa je zginil neznan kam.

Izjalovljen vlom v prostore mestne blagajne. V Ljubljani je nekdo v noči poskusil vlomiti v prostore mestne blagajne, v kateri je bilo tri milijone dinarjev, ki so bili namenjeni mestnim nameščencem in delavstvu. Vlomilec je zaman poskušal vdreti v dobro zavarovane prostore. Na pravil je le na vratih in na raznih okovih 600 din škoda, a niti v prostor ni mogel, v katerem je blagajna.

Od vlomilcev oplenjena trgovina. V Št. Juriju pri Mirni peči na Dolenjskem je bilo v noči vlomljeno v trgovino Josipine Lenarčič. Vlomilci so odnesli raznega blaga za 25.000 din. Lastnica trgovine je bila zavarovana proti vlamu za 12.000 din.

Izpred sodišča

Da bi dobila vdovca za moža, je ukradla tri krave. Ana Fekonja iz Negove bi bila rada poročila vdovca Antona Frasa v Plitviškem vrhu. 35 letna nevesta se je šla ponujati ženinu. Vzela je s seboj dva moža, ki sta zagotavljala Frasa, da je Ana premožna in poštena ženska. Nevesta je šla celo tako daleč, da je ukradla tri krave in jih je pripeljala ženinu kot doto. Za tatvino so pa orožniki pravočasno zvedeli, preprečili poroko in tatinska nevesta je

Oglas je reg. pod S. Br. 181 od 1. III. 1937

bila zadnje dni v Mariboru obsojena na enoletni zapor.

Slovenska Krajina

Borovo gostivanje. To je pustna proslava v tistih vaseh pri nas na Goriškem, kjer ni bilo nobenega zakonskega para v pustnem času. Letos je bila taka komedija v Bokračih. Zbralo se je seveda tudi letos veliko radovednežev, posebno mladine, celo iz drugih župnij. Pameten človek ne more odobravati vsega, kar se godi v gozdu, ko gredo po bor, in kar se godi doma. Res je sicer pri tem tudi veliko nedolžne zabave, pa je letos zopet en mlad mož gor plačal. Nogo si je v gozdu prelomil, da so morali poklicati zdravnika. Lansko leto pa je bilo tudi tako gostivanje posredni vzrok, da se je en mož obesil. Pamet in previdnost!

Mačkovi. Tatove, ki so ukradli olje, so že dobili. Bili so to cigani. Pa nočejo povedati, kam so spravili olje; pri njih ga namreč niso našli. Verjetno je, da so ga odnesli kaki drugi ciganski bandi.

S koli nad trgovca. Klepec Karel vodi podružnico manufakturne trgovine svojega očeta v Črensovcih. Prejšnjo nedeljo se je vračal okrog desetih iz Beltincev. Nič slutečega so napadli trije mladi fantje iz Beltincev. Zlomili so mu roko in zadali zelo nevarno rano na glavi. Kle-

pec se je sicer branil, pa brez orožja ni bil kos napadalcem. Zdravi se v bolnišnici v Soboti. Vzrok napada so baje dekleta. Mirnemu fantu v bolnišnici želimo čimprejšnjega okrevanja. Napadalec zasluži kljub mladoletnosti za tak razbojniški napad najstrožjo kazen.

Šoferski tečaj. Kakor doznavamo, organizira Touring-Club za kandidate iz Prekmurja in okraja Ljutomer-Gornja Radgona šoferski tečaj za začetnike kakor tudi za že izprašane šoferje. Za poslednje tečaj, v katerem se bo obravnavalo moderne avtomobile, to je take na Dieslov pogon in generatorjeve pline. Ta prometna sredstva se danes pri nas vedno več uporabljajo, vendar nimamo v tem pogledu nobenih priročnih knjig na razpolago. Zato bi tak tečaj bil velike koristi tudi za nas. Tečaj za začetnike bi obsegal osnovne pojme avtomobilizma in šofiranja v zvezi s praktičnimi vajami. Tečaj bi se začel 1. aprila in bi trajal en mesec, nakar se bodo vršili izpiti. Ker bodo stroški tega tečaja precej nižji od tečajev v drugih krajih, smo prepričani, da se bodo vsi tisti, ki se za avtomobilistiko zanimajo, te ugodnosti v polni meri poslužili. Kdor se za to zanima, naj to takoj sporoči bodisi ustmeno ali pismeno Zadrugi mlatičarjev, Gorica, pošta Puconci.

„Slov. Gospodar“ stane:

za vse leto 32 din, za pol leta 16 din, za četrt leta 9 din.

Napoleon in tobak

Napoleon po vsej priliki ni bil posebno vnet kadilec, toda velika pipa iz morske pene, ki je bila v Londonu na javni dražbi in ki je bila baje njegova last, spominja na njegovo veliko zanimanje za trgovino s tobakom. Na nekem slavnostnem večeru so pritegnili njegovo pozornost čudoviti biseri, ki jih je nosila neka povabljenka dama. Ni je poznal in je vprašal nekoga, kdo je in kakšen poklic ima njen mož, da ji je lahko daroval takšno dragocenost. Dejali so mu, da je mož tobačni tovarnar. Napoleon se je zanimal podrobneje za donosnost te industrije s tem uspehom, da je potem predelavo in prodajo tobaka proglasil za državni monopol.

Januš Golec:

Ponarejevalci

Po pripovedovanju strica z Dravskega polja iz preteklih in sedanje dobe

Vindiša je zgrabila od vina podkurjena jeza. Prismolil je prvemu sosedu gorko zaušnico, udaril s pestjo po mizi in začel obmetavati sokvartavce z lopovi, gadinami ter goljufi, ki spadajo prav vsi na glogov kolac!

Pisač je naletel s hudim nastopom slabo pri bratih Hrvatih. Ni še zmetel iz sebe vseh psovk, že je imel vso pivsko sobo proti sebi. Vsi, kateri so bili z njim v isti pivnici, so čuli, kako jim psuje dobre majke ter poštene otce kranjski pritepenec.

Kar trenutno se je zasukal celotni položaj tako, da je bil okradeni Vindiš kvartopirski slepar ter navaden tat, kateri spada pod seljaške batine ob prangerju na sejmišču.

Kakor hitro so sprevideli istiniti tatovi in goljufi, kateri so celo pili za Vindišev denar, da je ostala javnost na njihovi strani, je bil prokleti Kranjec koj pod mizo in udri po njem kod in s čim je kateri mogel!

9

Ubili bi bili šribarja v krčmi, da ni pribrzel radi izredne galame pandur. Komaj in komaj je iztrgal vso obunkano žrtev — Vindiša. Vsa soba je obsodila prebatinanega kot en mož, češ, da je zaslužil dejanski obračun, ker je gadji slepar ter žepni tat nekod iz Štajerja. Pandur ga naj odvede zvezanega na pranger na sejmišču. Narod ga naj kaznuje z batino, da bo pomnil vse življenje, kdaj je goljufal pri igri poštene Hrvate in jim kradel denar iz žepa.

Vsega pomilovanja vredni Vindiš ni prišel do besedice zagovora in že je imel na hrbtu zvezane roke. Stražnik ga je sunil v hrbet, ga zasukal proti vratom in ga obsodil na sramotni oder ali pranger, ki je bil tedaj še na vsakem hrvaškem sejmišču.

Za sramotni steber ali stop privezanega žeparja je sicer stražil stražar. Vsak sejmar, katerega je zaneslo mimo prangerja, je potegnil tata z batino, koderkoli se mu je poljubilo. Udarci so deževali po žrtvi, dokler se ni onesvestila, ali pa so jo celo pobili na smrt in je bilo na ta način zadoščeno ljudski nejevolji v izvrševanju pravice.

Vindiš je dobro znal kot sosed bratske Hrvaške, kaj je pranger na zagorskem sejmišču. Že sama zavest, da bo čisto po nedolžnem počasi batinan na smrt, mu je pregnala slednjo trohico alkohola iz

E, e, e, zdaj vse v redu je.
Je plačan »Gospodare,
slovenske hiše žar.

O, o, o, da bilo bi tako,
kak piše »Gospodare,
slovenske hiše čar.

I, i, i, naj nič nas ne skrbi,
saj »Slovenski gospodar«
je pravi oratar.

A, a, a, naj vsaki dobro zna,
da »Slovenski gospodar«
je JRZ vladar.

Naši rajni

Prevalje. Dekana Mateja Riepla zadnja pot. Žalostno so peli preteklo soboto zvonovi Device Marije na Jezeru v Prevaljah, ko se je vil po župnijskem polju proti pokopališču dolg sprevoz. Prevaljskega župnika in dekana Mežiške doline g. Mateja Riepla so spremljale na njegovi poslednji poti velike množice vseh onih, ki so ga spoštovali kot vzor-človeka, vzgojitelja, javnega delavca in prijatelja. Sprevoz je vodil mariborski stolni dekan dr. Cukala ob asistenci 32 duhovnikov. V sprevozu smo opazili okrajnega glavarja Milača iz Dravograda, starešino okr. sodišča v Prevaljah dr. Čušareka, šefa postaje Kafova in številne pokojnikove prijatelje ter znanke. Častno je bilo zastopstvo JRZ, hranilnice in posojilnice, Prosvetnega društva, Slovenske straže, občine, davkarje in še drugih korporacij in ustanov. V farni cerkvi se je sprevoz ustavil; na prižnico je stopil stolni dekan dr. Cukala ter v pretresljivih besedah vzel slovo od pokojnika. Žalno sv. mašo je opravil g. kanonik iz Maribora. Sprevoz se je nato razvil iz cerkve na pokopališče, kjer so ob odprtem grobu govorili: kanonik dr. Cukala, nadučitelj Lebič iz Prevalj, župan Kugovnik, Kordež v imenu hranilnice in posojilnice ter msgr Poljanec kot zastopnik Prosvetne zveze iz Celovca. Cerkevni

pevski zbor je zapel v slovo žalostinko. Rajnemu g. dekanu naj sveti večna luč!

Legen pri Slovenjgradcu. Dne 24. februarja je po tritedenski bolezni preminul Franc Pečolar, p. d. Borovnik v Legnu v najlepši dobi 44 let. Pokojnik, ki je bil vzor moža, skrben družinski oče in zgladen gospodar ter kmetovalec, zapušča v globoki žalosti splošno znano vzorno mater Borovnikovo in mlado ženo s tremi otročiči. Vsa širna okolica sočustvuje s tako hudo prizadeto Borovnikovo družino, posebno še, ker je v teku štirih let izgubila že eno hčerko v najlepši dobi, leto za tem pa zopet spoštovanega Borovnikovega očeta, dolgoletnega župana Franceta Pečolera, katerega so isti dan odnesli pogrebci v umrlo vnukinjo. — Pogreb se je vršil 26. februarja ob številni udeležbi sorodnikov in sosedov, vodil ga je starotrški g. župnik Stefan Horvat. Ker je bil pokojnik član občinskega odbora, so se pogreba udeležili tudi številni občinski odborniki z županom Hribernikom, ki se je od pokojnika pred hišo žalosti poslovil z izbranimi besedami. Ob grobu mu je govoril v slovo g. župnik Horvat, kot vnetemu delavcu na kmetijsko-gospodarskem polju pa se je od njega poslovil v imenu kmetijskega odbora pameški župan Ivan Vrhnjak, pevski zbor pa mu je zapel tužno »Vigred se povrne«. Naj blagemu pokojniku sveti večna luč, hudo prizadeti Borovnikovi hiši pa naše sožalje!

Šmartno pri Slovenjgradcu. Globočnik Jakob, star 62 let, se je v noči vračal iz Brd proti domu. Ni bil v nobeni gostilni, pač pa je že dolgo bolehal na nadihu, tako da je moral med hojo večkrat sedeti in počivati. Tako je tudi usodno noč v bližini svojega doma počival, ker ga je dušilo, da ni mogel naprej. Pri tem pa ga je zadela kap in je umrl. Tam ga je prva našla Marija Rebernik, ki je šla k jutranji sv. maši v Šmartno. Samo to je resnica. Globočnik Jakob torej ni zmrznil, ampak je umrl zadet od kapi.

Sv. Barbara v Slov. goricah. V Zg. Koreni je zatisnil svoje trudne oči bivši kmet in občinski odbornik Lešnik Andrej st. Rajni je bil doma od Sv. Petra pri Mariboru. Naj počiva v miru — žalujočim naše sožalje!

Sv. Martin pri Vurbergu. V Zg. Dupleku je umrla pridna žena in mati ter posestnica Mi-

helič. V njeno hišo zahajajo samo katoliški listi že nad 40 let. Otroke je vzgojila lepo. Bog daj vrli materi večni mir, rodbini Miheličevi pa naše sožalje!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Pokopali smo kmetu Janeza Vrhnjaka iz Trotkove, ki je v mariborski bolnišnici umrl na posledicah strela v trebuh. V torek 15. februarja so Vrhnjakovi delali olje v Lorbekovem mlinu v Zg. Porčiču pri Sv. Trojici. Tja je prišel tudi 17letni Marijan Božič od Sv. Treh Kraljev, potegnil iz žepa pištolo in ustrelil Vrhnjaka v trebuh, da se je takoj zgrudil. Časopisi so poročali, da se je igral s pištolo, kmalu pa se je izvedelo, da se je maščeval, ker je bil jezen na Vrhnjaka. Prej enkrat so luščili koščice pri Vrhnjakovih. Ko so že bili gotovi, je hotelo v hišo nekaj nepovabljenih fantov, ker so se zunaj spoprijeli. Med njimi je bil tudi Marijan, ki je bil tisto noč nekoliko tepen. Zato je jezo kahal na Vrhnjaka, ker ga ni pustil v hišo. V soboto pred pogrebom mu je znani berač rekel: »Fant, zakaj si to storil?« Marijan pa mu je odgovoril: »Ali hočeš, da še tebe?« Ko mu je isto vprašanje stavil trgovec Zorko, mu je Marijan odvrnil: »Kar je iskal, to je našel!« Zato se je ljudstva polastilo velikansko razburjenje. Pogreba se je udeležilo nad 500 ljudi iz sočutja nad nedolžno žrtvijo. Vsi so obsojali slabo vzgojenega fanta in njegovo ničvredno tovarišijo. G. dekan je poudarjal v slovesu, kako je bil rajni dober sin staršem, kako je do 37. leta pomagal svojemu očetu; ni ga uničila svetovna vojna, ne italijansko ujetništvo, pač pa sedaj nesrečni strel, ko je bil šele komaj poldrugo leto oženjen. G. župan Fekonja pa je slavil rajnega kot delavnega člana občinske uprave, ki pač nikomur ni nič žalega storil, saj so ga vsi poznali kot miroljubnega človeka in dobrega sosedu. Tega pogreba ne bomo pozabili. Nesrečni dogodek pa je glasen opomin vsem staršem, naj bolje pazijo na svoje sinove, naj jim naklonijo dobro vzgojo in jih varujejo pred slabo tovarišijo.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Dne 24. februarja je po kratki bolezni umrl 76letni Franc Lah, bivši stavbenik, trgovec in posestnik v Podgorcih. Rajni je bil dober stavbenik. Pod njegovim vodstvom so se vršila popravila cerkve-

glave in ostalih udov. Verjel je, da bo sigurno po njem, če ga ne otme iz objema seljaškega srda kak izreden slučaj.

Pandur je tiral zvezanega tata proč od gostilne proti sejmišču. Za njima so tiščali resnični kvartopirski goljufi in uzmoviči, kateri so vpili mesto policaja, da ženejo na ljudski sud kranjskega lopovskega tatu!

Hrvat je koj pripravljen, da koga batina, četudi se mu niti ne sanja, zakaj bi naj bil ta ali oni zaslužil udarce. Osobito hrvaškim sejmskim kumekom, od katerih ima vsak svojo torbo preko rame in gorjačo v roki, je najljubša zabava pretepavanje sejmskih žeparjev, katere je privezal pandur za sramotni kol ali steber. Hrvaški sejmski radovednež je popolnoma pod vplivom splošnosti. Kar stori prvi, učini za njim drugi in tako gre naprej, dokler se ne razljuti besneče iz dostikrat neznanega vzroka vse sejmišče. Ako bi vprašali po umirjenju Hrvata, zakaj je udrihal po privezanem neznancu, bi nam odgovoril ravnodušno, da radi tega, ker so storili isto tudi drugi.

Ko je tiral stražar smrtnobleda Vindiša na kraj izvršitve kazni, so že stisnili sejmarji z levico torbe pod pazduho, prijeli močnejše z desnico za gor-

jače in migali radostno z mustačami v nestrpnem pričakovanju, kateri bo tako srečen, da bo smel ohladiti prvi s palico preko hrbta javnemu kaznovanju predanega kranjskega lopova.

K sreči je opazil sprevoz proti prangerju Podplatnik, ki je bil že vaje enakih prizorov. Prestrašil se je do šklebeta z zobmi v bridki domnevi: Pri pijančku Vindišu so izsledili potvorjeni denar, izdana je vsa družba, fuč so mastni zaslužki in danes ali jutri bodo vsi pod ključem.

Preizkušenege švercarja se navadno ne loti takoj obup. Taka je bila tudi s Podplatnikom. Kakor hitro je posnel iz ust razjarjenega Vindiševega spremstva, da gre za tatvino, mu je bilo koj jasno: čakovski mestni stepuhi so si izbrali nedolžnega človeka, da bi prikrili z vzbujanjem ljudske nejevolje svoje lastne tatinske grehe.

Komaj je bil pritrjen pisac k sramotnemu stebru, že je švigal pretkani Podplatnik krog bližnjih nestrpnih, stisnil vsakemu par svetlih kronic v roko in se drl iz polnega grla:

»Pandur naj priveže sem le one dolgopete klateže, ti so lopovi in uzmoviči!«

Če krava zagradi za orožje

Nenavadna nesreča se je zgodila v vasi Smilten pri Rigi. V neko kmečko hišo je prišel na obisk lovec, ki je potem odšel s kmetovimi otroci na pašo, kjer se je z njimi igral. Puško je pri tem položil v travo. Ena izmed krav se je približala puški, jo ovohala in zagrabila z gobcem. Prihitela je 16letna kmetova hčerka, da bi živali iztrgala puško. Krava je zbežala, dekletu za njo. Žival je puško še vedno držala v gobcu. Nenadno je žival puško spustila na tla. Puška se je sprožila in naboj je zadela dekletu v glavo. S hudimi poškodbami so jo prepeljali v bolnišnico, kjer je kmalu nato rani podlegla.

(Dalje sledi)